

Av president Thomas S. Monson

Så møtes vi igjen

Misjonærtjeneste er en prestedømsplikt – en forpliktelse Herren forventer av oss som er gitt så mye.

Mine kjære brødre og søstre, vi ønsker dere velkommen til generalkonferansen, som blir hørt og sett via ulike midler over hele verden. Vi vil takke alle som har hatt hånd om den omfattende planleggingen av dette store foretagedet.

Siden vi møttes i april, har Kirkens arbeid gått uhindret fremover. Jeg har hatt privilegiet av å innvie fire nye templer. Ledsaget av mine rådgivere

og andre generalautoriteter har jeg reist til Gila Valley, Arizona; til Vancouver, British Columbia; til Cebu City på Filippinene og til Kiev i Ukraina. Templene på alle disse stedene er fantastisk vakre. Hvert av dem er til velsignelse for våre medlemmer og en innflytelse til det gode på dem som ikke tilhører vår tro.

Kvelden før hver tempelinnvielse fikk vi gleden av å overvære

Stockholm, Sverige

en kulturfeiring, hvor både unge og noen ikke fullt så unge deltok. Disse arrangementene fant stort sett sted på store stadioner, men i Kiev møttes vi i et nydelig palass. Dansen, sangen, musikkfremføringene og oppvisningene var fremragende. Jeg vil uttrykke min ros og min kjærlighet til alle som deltok.

Hver tempelinnvielse var en

åndelig høytid. Vi følte Herrens ånd under dem alle.

Neste måned skal vi gjeninnvie Laie Hawaii tempel, et av våre eldste templer, som har gjennomgått omfattende renovering i mange måneder. Vi ser frem til denne hellige begivenhet.

Vi fortsetter å bygge templer. I dag har jeg gleden av å kunngjøre fem nye templer som det skal kjøpes tomt

til, og som i de kommende måneder og år vil bli bygget på følgende steder: Lisboa, Portugal; Indianapolis, Indiana; Urdaneta, Filippinene; Hartford, Connecticut og Tijuana, Mexico.

Ordinansene som utføres i våre templer, er avgjørende for vår egen og våre avdøde slektingers frelse. Måtte vi trofast fortsette å arbeide i templene, som blir bygget stadig

nærmere våre medlemmer.

Før vi hører fra våre talere i dag, vil jeg nevne en sak som ligger mitt hjerte nær og som fortjener vår største oppmerksomhet. Jeg snakker om misjonærarbeid.

Først av alt, til unge menn i Det aronske prestedømme og til dere unge menn som snart blir eldster, gjentar jeg det profeter lenge har

sagt – at enhver verdig og skikket ung mann skulle forberede seg til å reise på misjon. Misjonærtjeneste er en prestedømsplikt – en forpliktelse Herren forventer av oss som er gitt så mye. Unge menn, jeg oppfordrer dere til å forberede dere til misjonærtjeneste. Hold dere rene og verdige til å representere Herren. Hold dere sunne og sterke. Studer Skriftene. Der hvor dette er tilgjengelig, delta i Seminar eller Institutt. Gjør dere kjent med misjonærhåndboken *Forkynn mitt evangelium*.

Så noen ord til unge søstre: Selv om dere ikke har det samme prestedømsansvar som de unge mennene til å reise på heltidsmisjon, yter dere også et verdifullt bidrag som misjonærer, og vi er takknemlige for deres tjeneste.

Så til dere modne brødre og søstre: Vi trenger mange, mange flere misjonærektepar. Til de trofaste ekteparene som nå er på misjon eller har vært det, vi takker dere for deres tro og hengivenhet til Jesu Kristi evangelium. Dere tjener med glede på en god måte, og dere utretter mye godt.

De av dere som ennå ikke har kommet i den alder at dere kan reise ut som misjonærektepar, vil jeg oppfordre til å forberede dere nå for den dagen da dere kan få anledning til å gjøre det. Når omstendighetene tillater det, når dere kan pensjonere dere og helsen holder, skulle dere gjøre dere tilgjengelige for å reise hjemmefra og utføre misjonærtjeneste på heltid. Få muligheter vil by seg i livet hvor dere kan nyte den gode ånd og tilfredsstillelse som kommer av å utføre heltids-tjeneste sammen i Mesterens verk.

Mine brødre og søstre, måtte dere være på bølgelengde med Herrens ånd når vi nå skal høre fra hans tjenere de kommende to dager. Jeg ber ydmykt om at enhver må få denne velsignelse, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

Av eldste Jeffrey R. Holland
i De tolv apostlers quorum

På grunn av deres tro

Jeg takker alle dere storartede medlemmer av Kirken ... for at dere hver eneste dag viser at Kristi rene kjærlighet «faller aldri bort».

President Monson, alle verdens medlemmer av denne kirke slutter seg til denne flotte hymnen sammen med dette storartede koret, og vi sier: «Ha takk for profeten du sendte». Takk for ditt liv, for ditt eksempel og for ditt velkomstbudskap til nok en generalkonferanse i Kirken. Vi er glad i deg, vi beundrer deg, og vi oppholder deg. På møtet i ettermiddag vil vi få en mer formell anledning til å løfte våre hender til oppholdelse, ikke bare av president Monson, men også av alle de andre funksjonærene på generalplan. Ettersom mitt navn vil stå på den listen, vil jeg være så freidig at jeg på alles vegne på forhånd vil takke dere for deres oppløftede hender. Ingen av oss kunne virket uten deres bønner og uten deres støtte. Deres lojalitet og kjærlighet betyr mer for oss enn vi kan uttrykke med ord.

I samme ånd er mitt budskap i dag å si at *vi* oppholder *dere*, at vi ber like inderlig for og uttrykker den samme kjærlighet til *dere*. Vi vet alle at spesielle nøkler, pakter og ansvarsoppgaver er gitt Kirkens presiderende embedsmenn, men vi vet også at Kirken henter uforlignelig styrke, en virkelig unik vitalitet, fra den tro og hengivenhet *hvert eneste* medlem av denne kirken viser, uansett hvem

dere er. Uansett hvilket land dere bor i, uansett hvor unge og uskikkede dere føler dere, eller hvor gamle eller begrensede dere anser dere selv, vitner jeg om at Gud elsker hver og en av dere, dere står sentralt i hensikten med hans verk, og dere blir verdsatt av og bedt for av hans kirkes presiderende embedsmenn. Den personlige verdi, den hellige prakt *hver og en* av dere besitter, er selve grunnen til at det finnes en plan for frelse og opphøyelse. I motsetning til dagens uttrykksmåte, *handler* dette om *deg*. Nei, ikke snu deg og se på sidemannen. Jeg snakker til deg!

Jeg har strevd med å finne en god måte å fortelle deg hvor høyt Gud elsker deg og hvor takknemlige vi på denne forhøyningen er for deg. Jeg prøver å være talerør for englene i himmelen når jeg takker deg for alt det gode du noensinne har gjort, for ethvert godt ord du har uttalt, for ethvert offer du har gjort for å gi noen – hvem som helst – Jesu Kristi evangeliums skjønnhet og velsignelser.

Jeg er takknemlig for ledere i Unge kvinner som drar på pikeleirer, og uten shampoo, dusjmulighet eller mascara gjør røykfulle vitnesbyrds-møter ved bålet til noen av de mest gripende åndelige opplevelser disse